

Cesta

8-9
2008

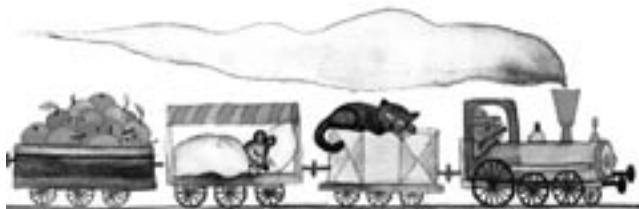
KŘESŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 5 Kč

Modlitba	3
Exodus aneb Přeházené listy Bible.....	4
Osobnost měsíce.....	6
Biblická jména	7
Mimozemšťané v žabství 2.....	8
Sluníčko.....	10
O neposlušné žirafě.....	11
Poznáváme Ježíše	12
Myška.....	13
Učíte se anglicky?	14
Soutěž o tři knihy	15
Písnička.....	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.

Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz

Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: J. Oleš, G. Filčík, H. Rokytová, M. Rada, O. Bajusová, V. Švejdomá,
 P. Pochová a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Děkuji ti, Bože, že mě miluješ
a že jsi poslal svého jediného Syna,
aby mě vysvobodil z mých hříchů.
Přijímám tě za svého Spasitele.
Celý zbytek svého života chci
stát na tvé straně a ne proti tobě.
Prosím tě, učíš ze mě takového člověka,
jakého si přeješ, abych byl.
Amen.

Marcela Šimová

A je tu poslední část našeho vyprávění o putování Izraelců z egyptského otroctví. Po čtyřiceti letech konečně dorazí do cíle. Ovšem i tentokrát se jim listy se záznamem o jejich cestě jaksi pomíchaly. Dokážete přeházené odstavce správně seřadit? Tajenku si ověřte na str. 14.

11. Pád Jericha, vstup do zaslíbené země

Jericho bylo dobře opevněné město s vysokými hradbami, připravené na útok Izraelců. Hospodin však nařídil, co mají Izraelci udělat. Šest dní obcházeli hradby města – každý den jedenkrát. První nesli kněží schránu úmluvy a před nimi sedm kněží troubilo na polnice. Ostatní šli mlčky za nimi. Sedmého dne obešli město sedmkrát, při posledním kole dal Jozue pokyn a Izraelci strhli válečný pokřik. V tu chvíli se zhroutily hradby Jericha a Izraelci získali město bez boje. Pobili všechny obyvatele kromě Rachab a její rodiny. Zlato, stříbro a měď, které našli, dali na Hospodinův poklad. Vše ostatní spálili. **(I)**

Ve věku 120 let Mojžíš zemřel. Ještě předtím vystoupil na horu Nebó, odkud mu Hospodin ukázal celou zaslíbenou zem. Ani on tam však nesměl vstoupit. Do zaslíbené země mohli přijít z těch Izraelců, co vyšli z Egypta, jen Káleb a Jozue. Protože už však uplynulo čtyřicet let a kromě těchto dvou mužů a Mojžíše již všichni zemřeli, byli teď jejich potomci připraveni vstoupit konečně do země zaslíbené. Vedl je Jozue, který byl naplněn duchem moudrosti, protože na něj Mojžíš vložil své ruce. **(K)**

Na památku této události vyzvedli ze dna Jordánu dvanáct kamenů, jako je dvanáct izraelských kmenů, a na břehu z nich postavili památník, kterému se podle toho místa říká Gilgálský. Jozue řekl Izraelcům: „Až se vás vaši synové budou ptát, co tyto kameny znamenají, vypravujte jim, jak jste přešli dnes řeku Jordán suchou nohou. Hospodin tak ukázal svou moc nejen nám, ale i všem národům této země.“ **(C)**

Jozue vyslal tajně dva zvědy do Jericha, města na druhém břehu Jordánu. Tam se ukryli v domě nevěstky Rachab, kde přespali. Král Jericha se o nich dozvěděl a přikázal Rachab, aby je vydala, protože jsou to nebezpeční špióni. **(N)**

Po Mojžíšově smrti řekl Hospodin Jozuovi: „Nyní přejděte Jordán a vejděte do země, kterou jsem vám dal. Ved' tento lid. Musíš být rozhodný a udatný a dodržovat zákon, který vám ode mne předal Mojžíš. Já budu s tebou, jako jsem byl s ním.“ Jozue tedy vyzval všechny, aby se připravili. **(O)**

Těm zvědům pak řekla: „Slyšeli jsme hodně o vašem národu a vašem Bohu. Jak vás vyvedl z Egypta, jak jste přešli moře a o dalších zázracích. Všichni se vás tu hrozně bojí. Víím, že Hospodin dal tuto zemi vám. Slibte mi, že za to, že jsem vám teď pomohla, ušetříte můj život i životy mých rodičů a všech sourozenců, až dobudete toto město.“ Zvědové jí to slíbili a Rachab je pak spustila po provaze dolů z hradeb, protože brány města byly zavřené. **(Č)**

Jozue přivedl všechny lid k Jordánu a připravili se na jeho přechod. Hospodin opět učinil jeden ze zázraků, aby Izraelcům i všem místním národům ukázal, že tuto zemi dal Izraelcům. Napřed vstoupili do řeky kněží nesoucí schránu úmluvy. Jakmile vstoupili do řeky, voda se rozestoupila stejně, jako před lety Rákosové moře. Všichni Izraelci přešli Jordán, v té době rozvodněný, suchou nohou. **(Ě)**

Rachab však ty dva muže ukryla na střeše svého domu a králi vzkázala, že ještě před setměním z jejího domu odešli. „Rychle je pronásledujte, ať je dostihnete,“ řekla královým vojákům. **(E)**

Rachab jim ještě poradila, kudy se mají vrátit a jak se vyhnout pronásledovatelům. Pak se domluvili, že až Izraelci zaútočí na město, pověsí Rachab z okna červenou šňůru, po které je spustila dolů, jako znamení, aby její dům poznali. Všichni její příbuzní musí být v domě, jinak nemohou být ušetřeni. Zvědové se pak vrátili a vyprávěli Jozuovi, jak se jich všichni bojí, takže jistě Jericho dobudou. „Hospodin nám dal toto město do rukou,“ řekli. **(N)**

Tak konečně, po čtyřiceti letech putování pouští, vstoupili Izraelci do zaslíbené země. Protože byl Hospodin s nimi, postupně zemi dobyli a přemohli zdejší národy. Potom si dvanáct izraelských kmenů rozdělilo zemi tak, jak Hospodin určil. **(L)**

Joachim BARRANDE (* 11. 8. 1799 Saugnes ve Francii, + 5. 10. 1883 Frohsdorf u Vídně) - **zakladatel české geologie**

Původní vlastí J. Barranda byla Francie. Zde vystudoval silniční a mostní stavitelství, ale věnoval se převážně přírodním vědám, povzbuzen přednáškami slavného zoologa a paleontologa Cuviera. Měl jistě výbornou pověst, neboť byl doporučen a také přijat za vychovatele vnuka francouzského krále Karla X. Červencová revoluce 1830 však královskou rodinu a s ní i Barranda poslala do exilu,

a tak se s ním už v roce 1831 setkáváme v Praze. Tady se po dvou letech služby u bývalého dvora vrací k původnímu povolání. Při vyměřování dráhy z Lán do Radnic narazí Barrande na četné zkameněliny a smysl jeho dalšího života je nezvratně určen.

Výsledky pilné a systematické práce shrnul Barrande v monumentálním díle, které ve 22 svazcích vycházelo zároveň v Praze a v Paříži. Tento jedinečný spis otvírá české přírodovědě dveře do světa. Skutečně české, neboť Čechy se stávají Barrandovou druhou vlastí. Naučí se česky, mnoho zkamenělin označuje ryze českými názvy (např. Vlasta), celé své sbírky včetně obrovské knihovny odkazuje Národnímu muzeu. Po dlouhém a plodném životě umírá náhle při cestě do Rakouska, kde je pohřben - mimo hranice obou svých vlastí. Pražáci jistě vědí, že je po něm pojmenována jedna čtvrt' našeho hlavního města.

Mayer J.: Joachim Barrande: Osobnosti montánních věd v našich zemích, Příbram 1986

Sáraj (Gn 12,5; jinak 11. – 23. kapitola Genesis) – manželka Abrama (Abrahama), která stejně jako její muž, poté, co uzavřel smlouvu s Hospodinem, dostala nové jméno – Sára (Kněžna) a stala se matkou pronárodů (Gn 17,15).

Samson (Sd 13. – 16. kapitola) – Boží zasvěcenec, který vysvobozoval Izraelce od Pelištejců. Jeho veliká síla byla ukryta v jeho vlasech. Toto tajemství z něj však nakonec vymámila žena Delíla, která mu vlasy ostříhala a tím jej síly zbavila.

Samuel (1. a 2. Samuelova) – prorok, kněz a soudce, od dětství dle slibu jeho matky zasvěcený Hospodinu, pomazal první izraelské krále – Saula a Davida.

Saul (1 S od 9. kapitoly) – první izraelský král, ovšem brzy začal spoléhat víc na své schopnosti než na Hospodina a tím ztratil jeho přízeň. Žárlil na Davida, kterého se chtěl zbavit.

Jméno Saul ovšem také původně nosil apoštol Pavel (Sk 9,1-31).

Sancheríb (1 Kr 10. kapitola) – asyrský král; **Sidkijáš** (2 Kr 25. kapitola) – judský král.

Sofonjáš (biblická kniha) – prorok.

Salome (Mk 15,40; 16,1-8) – jedna z žen, které doprovázely Ježíše a staraly se o něj. Byla přítomna i jeho ukřižování a po jeho smrti se vydala s dalšími ke hrobu, aby pomazaly jeho tělo. Salome (i když její jméno není v Bibli přímo uvedeno) se také jmenovala dcera Herodiady, která na radu matky za svůj tanec požadovala po králi Herodovi smrt Jana Křtitele (Mt 14,6-12; Mk 6,22-29).

Simeon (L 2,25-32) – zbožný muž, jemuž bylo předpovězeno, že nezemře, dokud nespatří Mesiáše. Splnilo se mu to, když viděl malého Ježíše, jehož rodiče přinesli do chrámu k obřízce.

Safira (Sk 5,1-11) – spolu se svým mužem Ananiášem chtěli oklamat Hospodina, když zamlčeli část peněz utržených za prodané pole.

Silas (Sk 15,40) – Pavlův spolupracovník, který jej provázal na druhé misijní cestě.

2. Jak to začalo

Především dovolte, paní redaktorko a slečno člověčice, abych se představil. Jsem král Krekrekreeex, totiž promiňte, jenom Krex. Když totiž vyslovím své jméno, začne se mi po každé straně hlavy nadouvat takový měchýřek a musím pořád dál říkat krerere a rekeke, i kdybych nechtěl.

Jsem prostě král Krex I. a tohle všechno, na co se díváte z bílého křesílka vedle mého člověka, je mé království neboli žabství, protože jsem žába, přesněji žabák. Pocházím z čeledi skokanů zelených, ale není to tak jednoduché. Vidíte, jaké mám na hřbítku dva hezké hnědé proužky a mezi nimi jeden dokonce zlatý. A co říkáte těm roztomilým černým skvrnkám na mých bocích?

Jako král bych měl nosit na hlavě korunu, časem si jistě nějakou opatřím. Zrovna jako můj člověk. Ten taky někdy chodí po dvoře, drží se za hlavu a vykřikuje: „Co já bych jenom napsal, aby mi to někde otiskli a zaplatili. Vždyť už nemám ani korunu!“

Jistě už nějakou korunu dostal, protože k obědu měl kuře a teď vám nabízí, že uvaří kávu. Abyste věděla, paní redaktorko a slečno člověčice, on si totiž ten můj člověk někdy počíná jako malé splašené žabátko, které si s ničím neví rady. Pozoruji to od samého začátku.

Narodil jsem se nedaleko, tam, jak je nad zahradou podmáčená louka. Jezdily přes ni traktory, které rámusí a čmoudí, a velkými koly vyryly v louce hlubokou brázdou, kam se stáhla voda. Do té vodní kaňky nakladla má maminka vajíčka, počítám, že jich musely být strrrrašné tisíce, takový jich byl shluk. Ale začátkem horkého léta, to jsme byli ještě pulci, začala voda vysychat. Já jako budoucí král jsem se vylíhl jako první a jako prvnímu mi narostly nožičky, nejdřív zadní, potom i přední. Shodil jsem pulčí ocásek a vylezl do trávy jako hotová žába a hned jsem ulovil první mšici.

Jak dopadli mí bratři a sestry, o tom nic nevím, protože jakmile my žáby vstoupíme do života, už se nebratříme a nesestríme. Právě tehdy koupil můj

člověk tuhle chalupu. Pan starosta ho varoval:

„Rozmyslete si to, pane spisovateli, mistře, vždyť je to málem zřícenina na zbourání. Víte, co vás na ní čeká práce?“

„To nevadí,“ odpověděl můj člověk celý nadšený, „tady se mi bude dobře psát, líp než ve městě. A když nebudu psát, půjdu na ryby, protože jsem taky rybář a dole pod chalupou teče pěkná řeka Loužnice.“

Na práci si najal můj člověk dva staré zedníky ze vsi, ale místo co by jim míchal maltu, vzal pruty a šel k řece. Nějaký úlovek skutečně ve vezírku přinesl.

„Nechcete ryby?“ nabízel zedníkům. „Ulovil jsem jich tolik, že je nespotřebuju.“

„Ale pane spisovateli, mistře,“ usmívali se zedníci, „vždyť to jsou plotičky a ty jsou co? Ty jsou samá kost, kdo by se s tím obíral. Takhle kapříka kdybyste přines. Nebo štičku.“

„Náhodou plotička je hezká ryba, podívejte, jaké má červené ploutvičky,“ namítal můj člověk a najednou dostal nápad. To už se asi stává, že spisovatel dostane nápad a není s ním řeč o ničem jiném než o tom nápadu. „Ale já už vím co. Vyhlobím si rybníček. Budu do něj nosit ryby a ty se nebudou smět chytat, budou jen na dívání a na krásu.“

„Kde do toho svého rybníčku vezmete vodu, pane spisovateli, mistře?“ starali se zedníci.

To už jsem byl hezké žábě, brouzдал jsem se trávou, lapal různé poletušky i polezušky, rostl jsem a moudřel. Žába zmoudří velmi záhy, paní redaktorko a slečno člověčice, ne jako můj člověk, ten snad nezmoudří nikdy. Představte si, že začal hledat v nejhořejším cípu zahrady, kde je sucho. Chodil s očima do země a brumlal: „Tady musí být voda...“

Já jsem se mezitím dobrouzдал loukou až k nejdolejšímu rohu zahrady, kde roste osamocená vrba. K tomu místu došel můj člověk až docela naposled. Pořád koukal do trávy a bručel to svoje: „Tady musí být voda...“

„Kde jinde by měla být voda, ty trrrrdlo, než u vrrrrby!“ nedalo mi to, abych ho nepoučil.

„Je tady žába,“ zvedl hlavu a zavolal na zedníky. „Žába je živočich vodní skoro jako ryba. Tady musí být voda!“

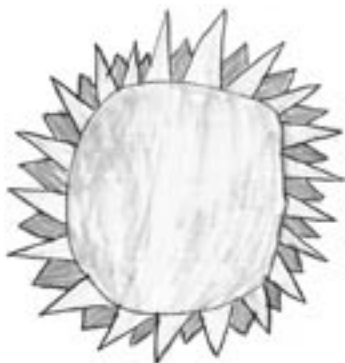
„Uvidíme, pane spisovateli, mistře,“ řekl jeden zedník. Kapesním nožem

uřízl z vrby rozvětvený prut, takovou rozsošku. Uchopil vrbovou vidličku do dlaně za konce a špičku sklonil dolů. Vidličku to otočilo vzhůru. Zedník povídal:

„Vždyť jsem to hnedka povídal, pane spisovateli, mistře, že je tady co? Že je tady voda. Koukejte, jak prosakuje a máčí mi podrážky...“

Ladislav Muška
(pokračování přístě)

*Obrázek nakreslila
Petra Pochová z Kolína
(7 let)*

Sluníčko

Sluníčko, dovol mi
podívat se na tebe,
bez vrásek na čele,
spatřit tvé paprsky,
jež do tmy světlo vnesou
a v teplo zimu změní.
Nechť my lidé záříme
jako sluníčka,
do temných zákoutí našich
srdcí přinášíme hřejivý
dotyk něhy, chladná místa
činíme prohřátými a plody
lásky nesoucími.

Ludmila Justová

V jedné zoologické zahradě žila žirafí rodinka – táta, máma a malá žirafka, které říkali Adélka. A ta byla tuze neposlušná.

Jednou jí třeba žirafí tatínek povídá: „Adélko, nebuď dlouho na sluníčku, dostaneš úpal.“ A žirafka dělala, že neslyší a ještě si schválně sundala klobouček, a tak neměla nic na hlavě. Sluníčko pálilo a to se ví, že žirafku večer bolela hlava a maminka jí musela dát studený obklad na čelo.

V zimě zase napadlo mnoho sněhu. Žirafka ho chtěla ochutnat. Jakoupak má asi chuť, sladkou jako čokoláda, nebo slanou jako brambůrky? říkala si pro sebe. Když pak jednou rodiče umývali po nedělním obědě nádobí, šla si Adélka trošku sněhu nabrat a šup s ním do pusy. To bylo zklamání! Vůbec jí nechutnal a navíc hrozně studil! Odpoledne už Adélka nemohla skoro mluvit, škrábalo ji v krku a začala pokašlávat. Večer jí maminka naměřila zvýšenou teplotu. „Nelízala jsi sních?“ zeptala se a pokárala ji.

Ráno si Adélku prohlédla paní doktorka a řekla, že má angínu. Předepsala žirafce kapky, kloktadlo a přikázala dávat na krk zábal. Umíte si představit, co dá práce omotat celou tu plochu od hlavy k hrudníku mokrým kapesníkem, igelitem a na to ještě suchým šátkem?

Všichni byli velice mrzutí, protože Adélku nebavilo stát a držet, než jí rodiče krk zabalili, a tak u toho všemožně zlobila. Tatínek se rozčiloval a maminka je oba musela utěšovat. A to už vůbec nechtěla Adélka kloktat!

No co vám budu vyprávět, pro všechny byla velká úleva, když Adélku přestalo bolet v krku. Sama si dost vytrpěla, a proto slíbila, že už nikdy nebude lízat sních, nebude chodit v létě bez kloboučku a umínla si, že bude poslouchat rodiče. Protože rodiče mají vždycky a ve všem pravdu!

Milé děti, od tohoto čísla Cesty se na jejích stránkách budete setkávat s novým seriálem, připravovaným za pomoci „BIBLE v hádankách a odpovědích“. Při hledání odpovědí si budete moci ověřit, jak dobře znáte Bibli. Určitě to pro vás nebude těžké, navíc vám ještě vždy nabídneme nápovědu. Správné odpovědi si můžete ověřit na str. 14. Přeji vám, aby vám seriál pomohl víc poznat a milovat Pána Ježíše.

Část první

1. Kde se narodil Ježíš?
2. Kým byl otec malého Ježíše?
3. Jak se jmenoval otec Ježíše?
4. Jak se jmenovala maminka Ježíše?
5. Kam položili Ježíše, když se narodil?

Nápověda: Josef, tesař, Marie, Betlém, jesličky

Marcela Šimová

Putování víry s Abrahamem

Rádi bychom vás upozornili na knihu s tímto názvem, kterou nedávno naše církev vydala. Obsahuje šest biblických dramatizací: Putování s Abrahamem, Jákobův vánoční sen, Mojžíš, Vyjde hvězda z Jákoba aneb Prorocství Bileámovo a jeho naplnění, Vánoční dramatizace o Rachab, Rút a dívce Marii aneb O třech ženách z rodokmenu Ježíše Krista, O dvou králích Saulovi a Davidovi. Autorem všech dramatizací, jakož i většiny z mnoha písní, je bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta. Kniha obsahuje nejen scénáře, ale i kompletní zpěvník a dokonce i CD s nahrávkou všech písní. Stane se tak jistě velmi cennou pomůckou pro všechny, kdo v církvi rádi pracují s dětmi. Knihu včetně CD si můžete v prodejně Blahoslav v Praze (Wucherlova 5, 166 26 Praha 6) zakoupit za pouhých 150 Kč.

Skákal pejsek po trávě,
stoupl přitom na hrábě.

Dostal ránu do hlavy,
o zdraví má obavy.

Kočička, ta mlsná byla,
tak si myšku ulovila.

V pasti už má pacičku,
měla koukat po mlíčku.

Smála se jim myška malá,
za břicho se popadala.

A že měla v kapse díru,
ztratila tam kousek sýru.

Tak ta myška malá,
do pláče se dala.

Nikomu se nemáš smáti,
všechno špatné se ti vrátí!

Mirka Žáková

V tomto čísle se s naším „cizojazyčným“ seriálkem rozloučíme – ani se tomu nechce věřit, že už vychází dva roky. Takže zde je překlad posledního textu:

20. Naši přátelé z Německa

Jeden týden v červenci jsme strávili s našimi přáteli, manželským párem z Německa. Moji rodiče se s nimi seznámili před několika lety, když organizovali tábory pro mládež z naší země a z Německa. Nyní nás navštívili se svým synem Andreasem. Je ve stejném věku jako můj bratr, takže jsme byli dobrá parta. Šli jsme do ZOO, do muzea městské dopravy a navštívili mnoho dalších míst. Je skvělé, že ačkoliv neumíme mluvit německy a Andreas neumí česky, snadno jsme si navzájem rozuměli a zažili spolu spoustu zábavy.

Řešení ze strany 4-5: Konečně cíl.

Řešení ze strany 12:

1. v Betlémě, 2. tesař, 3. Josef, 4. Marie, 5. do jesliček

Tajenka osmisměrky vám prozradí, ke které biblické knize se vztahuje obrázek. Řešení nám můžete posílat až do poloviny října.

O	D	H	A	L	E	N	Í	K	R
V	S	S	Á	A	T	C	Ú	É	L
O	Í	U	O	Z	V	S	D	N	H
D	A	R	E	Á	R	I	Ů	O	A
V	N	E	A	CH	Ž	A	S	P	P
A	Á	V	E	R	O	T	D	O	L
H	R	S	I	A	I	D	C	Á	Á
A	B	A	S	N	T	T	R	Ů	N
N	A	M	A	A	A	K	E	A	Y
R	Í	T	U	N	K	I	P	S	M

Aman
Asverus
brána
hostina
král
Mardocheus
odhalení
plány
pocta
půst
spiknutí
trůn
úcta
vina
víra
záchrana
zrada
Židé

Blahopřejeme výhercům soutěže z května (tajenka: Všichni rozuměli), kterým posíláme knihu:

Vláďa Čermák z Prahy 10

Pavel Vokál z Mladé Boleslavi

Dominik Ochocký z Kojetína

G e C a G D e a (E⁷) a (A⁷) D

1. Skon-čil den a při-jde noc, ce-lý svět jde spát.

G C D G C D G

I nad ná-mi Bo-ží moc na strá-ži chce stát.

2. Jeden bdí a nese sám,
co nás trápí, vše.
Ve dne v noci dává nám
pomoc v samotě.

3. Kriste, světlo života,
vyslyš prosbu mou:
dej mi tvoje dobrota
teď noc pokojnou!

4. Když tvá věrnost zůstává,
smím být svoboden
od bázně: noc laskavá
přejde v dobrý den!

